Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

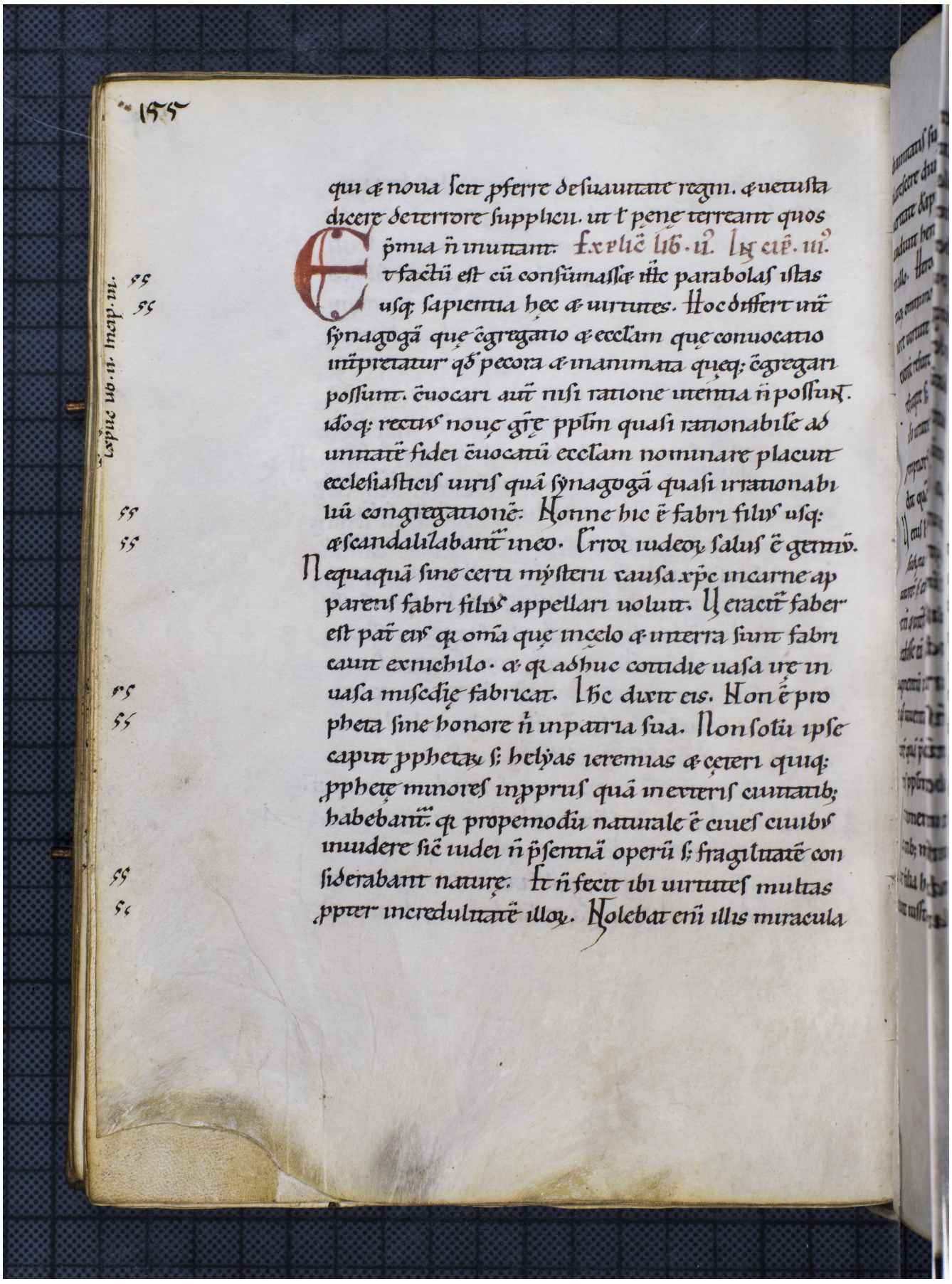

qui ꝗ noua scit ꝓferre de suauitate regni. ꝗ uetusta
dicere de terrore supplicii. ut t̄ pene terreant quos
Ep̄mia n̄ inuitant. Explic̄ lib. ii. In cap. iii.
55 Et factū est cū consūmasse ihc parabolas istas
55 usq; sapientia hec ꝗ uirtutes. Hoc differt int̄
synagogā que c̄gregatio ꝗ eccl̄am que conuocatio
int̄pretatur qd̄ pecora ꝗ inanimata queq; c̄gregari
possunt. c̄uocari aut̄ nisi ratione utentia n̄ possunt.
idoq; rectius noue gr̄e pplm quasi rationabile ad
unitatē fidei c̄uocatū eccl̄am nominare placuit
ecclesiasticis uiris quā synagogā quasi irrationabi
55 liū congregationē. Nonne hic ē fabri filius usq;
55 ꝗ scandalizabant̄ in eo. Error iudeorū salus ē gentiū.
Nequaquā sine certi mysterii causa xp̄c in carne ap
parens fabri filius appellari uoluit. Ueracit̄ faber
est pat̄ eius qr omā que in celo ꝗ in terra sunt fabri
cauit ex nichilo. ꝗ qr adhuc cottidie uasa ire in
55 uasa miscdie fabricat. Ihc dixit eis. Non ē pro
55 pheta sine honore n̄ in patria sua. Non solū ipse
caput ꝓphetarū s; helyas ieremias ꝗ ceteri quiq;
ꝓphete minores in ꝓpriis quā in exteris ciuitatib;
habebant̄. qr propemodū naturale ē ciues ciuibus
inuidere sic̄ iudei n̄ p̄sentiā operū s; fragilitatē con
55 siderabant nature. Et n̄ fecit ibi uirtutes multas
55 ꝓpter incredulitatē illorū. Nolebat enī illis miracula

Expuc ub. ii. in cap. iii.